Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25993
Copyright: Admont, Benediktinerstift

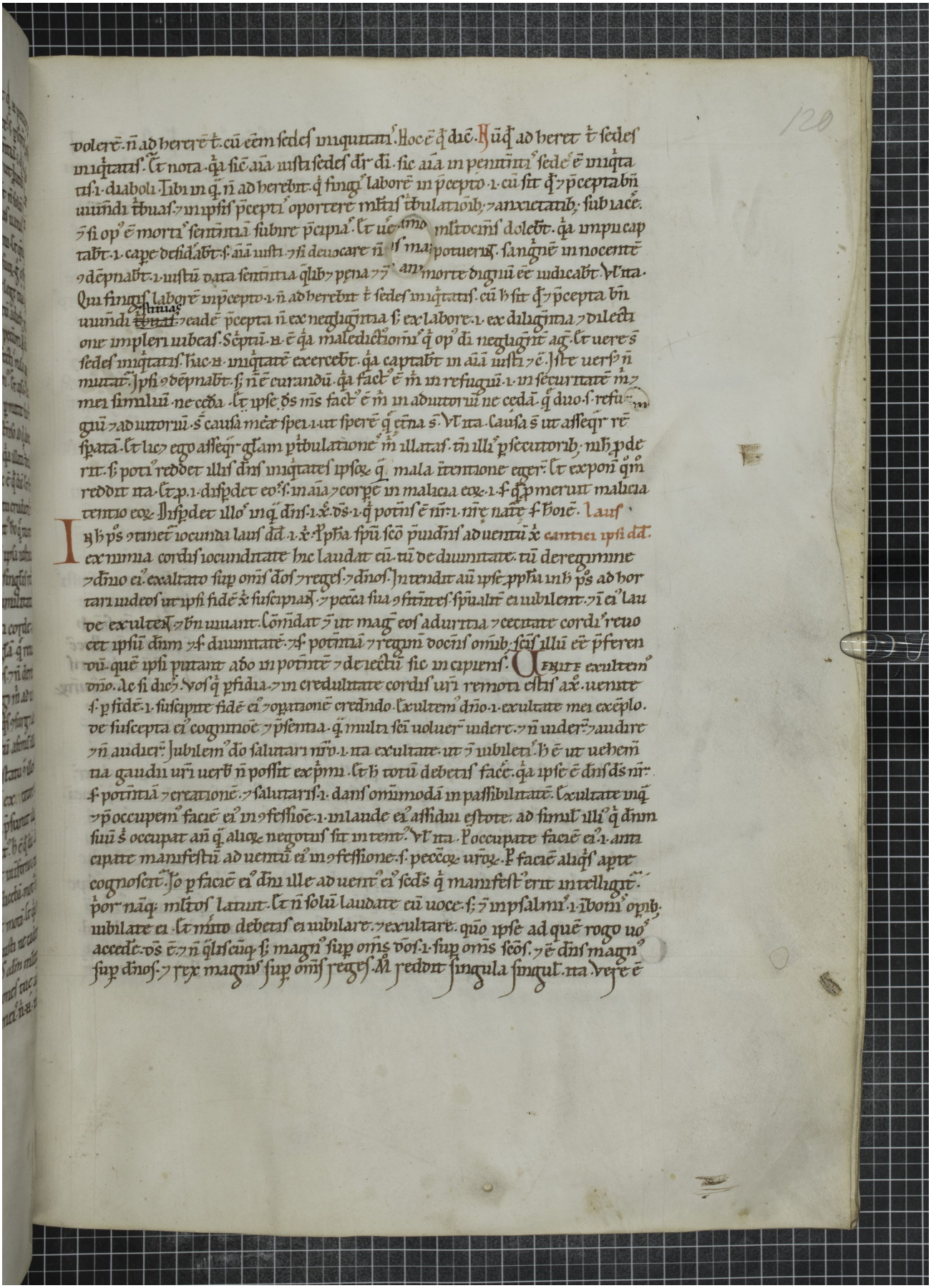

120

volere. ñ ad herere t. cū eēm sedes mīquitatis. Hoc ē q̄ dic. Hūq̄ ad heret t sedes
mīq̄tatis. Et nota. q̄a sic aīa iusti sedes dr di. sic aīa in peccātis sede ē mīqta
tis. i. diaboli. Tibi in q. ñ ad herebit. q̄ fingit laborē in p̄cepto. i. cū sit q̄ p̄cepta bn
uuīndi tbuat. ⁊ in ipsis p̄cepti oportet mltis tribulatiōib. ⁊ anxietatib. subiacē.
⁊ si op ē morti sentētiā subire p̄capiat. Et uc. mlto cīs doleb. q̄a impu cap
tabit. i. cape desidabit. s. aīa iusti. ⁊ si deuocare ñ ⁊ ma potuerit. sanguē in nocentē
⁊ dēpnabit. i. iustū data sentētia q̄lib ⁊ pena ⁊ an morte dignū ēe iudicabit. Vel ita.
Qui fingit laborē in p̄cepto. i. ñ ad herebit t sedes mīq̄tatis. cū h sit q̄ ⁊ p̄cepta bn
uuīndi ⁊ tbuat. ⁊ eadē p̄cepta ñ ex negligētia s. ex labore. i. ex diligētia ⁊ dilectio
ne impleri iubeat. Septū. ii. ē q̄a maledictiōnū q̄ op di negligētē ag. Et uere s
sedes mīq̄tatis. hic ii. mīq̄tatē exercebit. q̄a captabit in aīa iusti ⁊ ē. Iste uers ñ
mutat. Ipsi ⁊ dēpnabit. s. ñ ē curandū. q̄a fact ē m in refugū. i. in securitate m ⁊
mei simlū. ne ceda. Et ipse ds mīs fact ē m in adiutoriū ne cedā. q̄ duo. s. refu
gū ⁊ adiutoriū. s causa mēa spei. i. ut sperē q̄ ētna s. Vel ita. Causa s ut assequ rē
spatā. Et hic ego assequ glam p tribulatione m illata. tn illi p̄secutorib. nīh pde
rit. s. potī reddet illis dīs mīq̄tatis ipsoq̄ q̄ mala intentione eger. Et exponī q̄m
reddit ita. Et p. i. dispdet eos. s. in aīa ⁊ corpē in malicia eoq̄. i. f. q̄ p merit malicia
tentio eoq̄. Dispdet illos mīq̄ dīs. i. x. ds. i. q̄ potīs ē nīr. i. nīre natē. f. hoīē. Laus

Iubilate ds ⁊ tunc iocunda laus dā. i. x. Psalma spū scō p̄uidit ad uentū x. cantici ipsi dat.
ex mīma cordis iocunditate hc laudat eū. tū de diuinitate. tū de regimine
⁊ dīno ei. exaltato sup omīs dos ⁊ reges ⁊ dīnos. Intendit aū ipse psalmū inh ds ad hor
tari iudeos ut ipsi fidē x suscipiat. ⁊ pecca sua ⁊ finitēs spūalē ei iubilent. ⁊ ī ea lau
de exultet. ⁊ bn iuuant. Cōmīdat ⁊ ut magē eos adiuuīa ⁊ cecitate cordis reuo
cet ipsū dīm ⁊ f. diuinitate. ⁊ f. potīnā ⁊ regīm docīs omib. scis illū ēe p̄feren
dū. quē ipsi putant ado in potīnē ⁊ de iectū sic in capienti. Exite exultem
dīno. Ac si dic. Vos q̄ p fidē ⁊ in credulitate cordis uri remoti estis a x. uenite
s. p fidē. i. suscipite fidē ei ⁊ operatione credendo. Et exultem dīno. i. exultate mei exēplo.
de suscepta ei cognitōe ⁊ p̄sentia. q̄ multi sēi uoluerē uidere. ⁊ ñ uidere ⁊ audire
⁊ ñ audire. Iubilem do salutari nīro. i. ita exultate. ut ⁊ iubileti. h ē ut uehem
ta gaudii uri uerb ñ possit exp̄mi. Et h totū debetis facē. q̄a ipse ē dīs ds nīr.
f. potīnā ⁊ creatione. ⁊ salutaris. i. dans omīmodā in passibilitate. Et exultate mq̄
⁊ p occupem facie ei in ⁊ fessione. i. in laude ei assidui estote. ad simul illi q̄ dīm
suū s occupat an q̄ aliq̄ negotiis sit intent. Vel ita. P occupate facie ei. i. ante
capite manifestū ad uentū ei in ⁊ fessione. s. peccōq̄ uīrq̄. P facie aliq̄s aptē
cognoscit. Jo p facie ei dīn ille ad uent ei sēdis q̄ manifest erit intelligē.
por naq̄ mltos latent. Et ñ solū laudate eū uoce. s. ⁊ in psalmis. i. iboris opib.
iubilate ei. Et mīto debetis ei iubilare. ⁊ exultare. quo ipse ad quē rogo uos
accedē. ds ē. ⁊ ñ q̄lis cūq̄ s. magn sup omīs dos. i. sup omīs scos. ⁊ ē dīs magn
sup dīnos. ⁊ rex magnus sup omīs reges. Al reddit singula singul. ita. Vere ē